

til en ret almindelig Erkendelse af, at den for dem givne Ordning ikke længere er tidssvarende, jfr. ogsaa at ved Lov af 7. April 1899 de tre af dem (Løgstør, Nørre Sundby og Silkeborg) fra 1. Januar 1900 ere oprettede til Købstæder. Medens der nu ikke kan være Spørgsmaal om Thorshavns Oprettelse til Købstad, da det Indbegreb af Regler, som i det øvrige Kongerige gælde for Købstæderne med Hensyn til Næringsvæsen, Beskatning, Bygnings- og Brandvæsen m. v., dels ikke kunne indpasses i den særlige færøiske Lovgivning, dels ikke — i alt Fald ikke umiddelbart — egne sig til Anvendelse paa de særegne stedlige Forhold, er der formentlig ingen afgørende Hindring for at lade Byen overgaa til i *kommunal* Henseende at styres efter samme Grundsætninger, som i det øvrige Kongerige ere bragte til Anvendelse paa Købstæderne. Efter den Forøgelse, som Byens Folkemængde siden 1866 har haft (1870: 918 Indvaanere, 1880: 984, 1890: 1,308, 1899: ca. 1,550), staar den i Klasse med adskillige mindre Købstæder, og der kan neppe være Tvivl om, at Byen vil kunne yde de fornødne personlige Kræfter til en forsvarlig Bestyrelse af de kommunale Anliggender. Overførelsen af de for Købstæderne — frem for de for Handelspladserne — gældende Regler vil navnlig frembyde den efter Amtets Formening overvejende Fordel, at den kommunale Administration (og som Følge deraf Ansvarret derfor saavel over for de tilsynsførende Statsmyndigheder som over for Vælgerne) derved vil blive samlet paa et Punkt, nemlig i Byraadet, hvad der tillige vil betinge en simplere Forretningsgang. I denne Henseende turde det ogsaa være et Moment af nogen Betydning, at Kommunen i alt væsentlig er stillet selvstændig med Hensyn til sine Udgifter og henvist til at dække dem ved egne Indtægtskilder, særlig ved Skattepaaligning, hvad navnlig ogsaa gælder de hidtil under særlig Forvaltning henlagte Grene af Kommunalbestyrelsen, nemlig Skolevæsenet og Fattigvæsenet, og saaledes har en fra andre Kommuner og Institutioner afsondret Økonomi. Undtagelse herfra danner (idet Forholdet til Færøernes Skolefond er lovbestemt, jfr. Lov 16de Februar 1866 § 1, 2det Stykke, sidste Punktum) Fællesskabet med Amtskommunen i Henseende til Amtsrepartitionsfonden og Amtsfattiggassen samt Skydskassen, der henhøre undet Lagtingets Bestyrelse. Dette Fællesskab, om hvis Ophævelse der i alt Fald for Tiden ikke kan være Spørgsmaal, medfører ganske vist, at Kommunen ikke vil kunne faa en saa selvstændig og særskilt Økonomi som Købstæderne i det øvrige Kongerige; men da Fællesskabet dog kun er af forholdsvis mindre økonomisk Betydning for Kommunen, vil det neppe være at tage i væsentlig Betragtning ved Overvejelsen af, hvilken Styrelsesform der rettelig bør gives Kommunen. Et vist Fællesskab imellem Amtskommune og Købstad er heller ikke i det øvrige Kongerige aldeles ukendt (Bornholm; i alle Amter Vejvæsenet).

Idet man i Henhold til det anførte mener at burde foreslaa Kommunen organiseret som en Købstadkommune, har man, da de særegne stedlige Forhold nødvendiggøre nogle Modifikationer i den andensteds gældende Ordning, anset det for rettest at sammenarbejde de Bestemmelser i Loven af 26. Maj 1868, som uforandrede kunne komme til Anvendelse, med dem, der kræve nogen Ændring, saaledes at Lovudkastet fremtræder som en samlet Helhed, hvad formentlig anbefaler sig af praktiske Hensyn. Som Grundlag ved Lovudkastets Udarbejdelse er tillige benyttet Forordning af 4. Maj 1872 (jfr. Lov af 2. Oktober 1895), tvende Love af 8. Oktober 1883 og Lov af 8. Maj 1894 om Bestyrelsen af de islandske Købstæder Reykjaviks, Akureyris, Isafjords og Seydisfjords kommunale Anliggender, hvorhos der paa enkelte Punkter er optaget Bestemmelser fra Loven af 16. Februar 1866 og fra Borgerrepræsentationens ovennævnte Lovudkast af 1877. Medens der i øvrigt henvises til de ved de enkelte Paragraffer gjorte Henvisninger til parallelle Lovbestemmelser og til den neden for givne Motivering af de enkelte Paragraffer, skal man her endnu fremsætte nogle Bemærkninger om Punkter af mere almindelig Betydning.

Som det første og væsentligste Punkt skal fremhæves Ordningen af Valgretten til Byraadet og Ligningskommissionen. Udkastet har her fulgt Loven af 1868, hvorefter der tillægges en Afdeling af Vælgerne (de saakaldte højstbeskattede) fortrinlig Valgret. En lignende Valgretsordning er gældende i Amts- og Sognekommunerne i det øvrige Kongerige samt i Reykjavik, hvorimod den ikke kendes i de mindre islandske Købstæder og, som bekendt, heller ikke hidtil har været gældende i de færøiske Kommuner (Lovene af 15de April 1854, 16. Februar 1866 og 28. Februar 1872). Da Udkastet saaledes indfører en paa Færøerne hidtil ukendt Ordning, kan det Spørgsmaal rejses, om der er tilstrækkelig Grund dertil, eller om ikke den hidtil i Kommu-